

Søren Kolstrup (EL):

Hvad angår ministerens melding om Naturklagenævnet, så tager jeg den til efterretning. Vi kommer ikke videre dér. Ja, det må jeg tage til efterretning.

Men omkring overgangsbestemmelserne sagde ministeren noget interessant. Jeg forstod ministeren sådan, at han gav undertegnede ret i, at § 3, overgangsbestemmelserne, er meget entydige, at der ikke er nogen smuthuller, at så længe den overordnede kommuneplan for detailhandel ikke er på plads, så må der under ingen omstændigheder, niks pille, under ingen omstændigheder planlægges butiksstørrelser ud over de maksimumsgrænser på henholdsvis 3.000 og 1.000, som vi jo er enige om. Jeg håber, jeg har forstået ministeren rigtigt, at der er nul smuthuller. Der kom ministeren med sådan en lidt blød formulering, men jeg vil gerne have ministeren til at bekræfte, at dér er loven utrolig entydig. Det kan ikke diskuteres, og dermed er der altså også en opsættende virkning.

Jeg synes, ministeren brugte ordet »formentlig«. Det var det ord »formentlig«, jeg ikke forstod, for sagen er vel klar?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg kan bekræfte over for hr. Kolstrup, at da vi konstruerede loven i sin tid, sagde vi, at der gælder et sæt meget stramme bestemmelser omkring butiksstørrelser, indtil der foreligger en vedtaget regionplan eller kommuneplan, hvis vi taler om Københavns Kommune, og der kan ikke dispenseres fra den. Sådan er reglerne. Og det har strengt taget ikke noget med Naturklagenævnet at gøre, for det står direkte i loven, og sådan har vi forvaltet lovgivningen.

Når jeg sagde »formentlig« omkring opsættende virkning, er det, fordi sådan læser vi Naturklagenævnets afgørelse, men man skal være lidt varsom med at fortolke de her dele, så det må til syvende og sidst være Naturklagenævnet selv, der fortolker det. Men vi fortolker det altså på samme måde som hr. Kolstrup gør det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1663

16) Til miljø- og energiministeren af:

Søren Kolstrup (EL):

»Kan ministeren bekræfte, at planlovens bestemmelser vedrørende butiksstørrelser og kra-

vet om særlige planlægningsmæssige begrundelser ved overskridelser heraf har retningsgivende betydning i gældende planlov, og hvilken konsekvens bør det efter ministerens vurdering have for en regionskommuneplan, såfremt et amt eller en kommune forsømmer at iagttage planlovens regler om oplysning om de særlige planlægningsmæssige begrundelser for fastsættelse af butiksstørrelser ud over planlovens grænser herfor?«

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg kan over for hr. Kolstrup bekræfte, at de nævnte bestemmelser i planloven er vigtige, og at vi brugte meget tid på dem i sin tid, da vi forhandlede planloven. De butiksstørrelser, der er anført i loven, er udgangspunktet, og kravet om en særlig planlægningsmæssig begrundelse for at fravige dem skal sikre, at den planlæggende myndighed nøje overvejer, om der er særlige planlægningsmæssige forhold, der kan begrunde planlægning for større butikker.

Redegørelsespligten skal samtidig sikre, at andre myndigheder, erhvervslivet og borgere får mulighed for at vurdere nødvendigheden og hensigtsmæssigheden af planforslaget.

Planlovens krav er altså, at der er en særlig redegørelse, men indholdet i den bestemmer den planlæggende myndighed. Der er ikke fastsat egentlige formkrav i loven.

Når jeg bliver spurgt, hvilken konsekvens det bør have, hvis reglerne ikke bliver overholdt, må jeg svare, at det efter almindelig retspraksis afhænger af en vurdering af de regler, der er overtrådt, og en konkret vurdering af, hvor væsentlige fejlene er i de enkelte tilfælde.

Det er en vurdering, som skal foretages af Naturklagenævnet og af domstolene, hvis man ikke deler nævnets afgørelse. Men jeg vil dog gerne tillægge, at i det her tilfælde har vi også i Folketinget haft en indgående diskussion om den særlige planlægningsmæssige begrundelse. Jeg er blevet kaldt til samråd efterfølgende. Det har været offentligt diskuteret, hvad den særlige planlægningsmæssige begrundelse er. Her var der tale om en formfejl, idet man ikke havde opført den pågældende redegørelse i dokumentet.

Hvilke retsvirkninger, den manglende tilstedeværelse i denne redegørelse skal have eller ej, træffer Naturklagenævnet beslutning om. Men ingen med kendskab til den sag – den har jo været diskuteret offentligt utrolig meget – kan være i tvivl om, at myndighederne har gjort sig særlige planlægningsmæssige overvejelser i for-